

ПЕТЯ ИВАНОВА
МОМИЧЕНЦЕТО С
ВЪЛШЕБНОТО ДЖОБЧЕ

chitanka.info

Ани имала лилава рокличка с вълшебно джобче. Когато отивала на рожден ден, трябвало само детето, което празнувало, да си пожелае някоя играчка и тя се появявала от джобчето ѝ. Когато Мимето навършила 3 години, от джобчето се появила говореща кукла. За Коцето имало футболна топка, а за Божан — метална количка.

Един ден момченце си пожелало делфинче, но когато то се опитало да излезе от джобчето, опашката и перката му се заклецили. Ани му казала: „Трябва да правиш упражнения, за да отслабнеш.“ То задвижило бързо перки и опашка и излязло. Момченцето си го взело, занесло го в къщи и го пугнало в басейна. От водата то станало голямо и момченцето се обадило на Анито да дойде да си поиграят с него.

Анито си сложила надуваеми възглавнички на ръцете и скочила във водата. Толкова харесала делфинчето, че го целунала по бузката и изведнъж то оживяло. Играли си през целия ден с него, а вечерта то пак се превърнало в малка играчка.

На 1 юни Анито решила да зарадва всички деца. Намазала пръстите си с боя. Палеца — с жълта, показалеца — със зелена, средния — с червена, безимения — със синя, а кутрето — с оранжева боя. Бръкнала в джобчето, разперила пръсти и те нарисували над градчето цветна дъга. Бащите вързали на дъгата различни играчки — кончета, коли, влакчета, люлки, децата се качили в тях и дъгата се завъртяла като огромна въртележка.

След това усетили, че обувките им се раздвижват и затанцували. Когато огладнели, от съседната пицария ги почерпили с по парче пица, а за десерт момчетата изяли по един голям син, а момичетата — розов, сладолед. Това бил най-веселият ден в живота им, и дори когато пораснали си спомняли за него и го разказвали на своите деца.

Рокличката на Анито с годините избеляла, скъсала се и ѝ станала съвсем, съвсем малка. Ръката ѝ вече не се побирала в джобчето и тя не можела да прави вече вълшебства. Растяла и с годините ставала все по-красива и по-умна. Когато била вече студентка и учила в София, се върнала за една ваканция в своето градче, сложила нова къса рокля, високи обувки и излязла на разходка с приятелки. Дългата ѝ руса коса се веела от вятъра, а обувките ѝ весело потропвали. Красиво русо момче откъснало теменужка от градината, подало ѝ я, и ѝ казало:

— Ти си моето вълшебство!

И тя разбрала, че при нея е дошла любовта.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.